

DZIECI CHRYSYTA

Jak poprzednio zauważyliśmy, jednym z tytułów Chrystusa jest „Wieczny Ojciec”. Wiemy też, żeby być Ojcem w ogóle, to muszą być także dzieci. Więc szukaliśmy: gdzie, kiedy i którzy mogą być tymi dziećmi. Znaleźliśmy, że Pan Jezus nie jest Ojcem (dawcą życia) dla kościoła, który jest jego ciałem; ale że „Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który według wielkiego miłosierdzia swego odrodził nas” (1 Piotra 1:3). Znaleźliśmy, że Pan Jezus z tego powodu nie wstydzi się by nazywać NAS braćmi, „mówiąc: Będę opowiadał imię twoje braciom moim” (Żyd. 2:11,12).

Znaleźliśmy, jednak, że kiedy Jezus i jego bracia, czyli Jezus i jego panna młoda, czyli Jezus i jego ciało, staną się JEDNYM – kompletnym Chrystusem: wtedy Ten JEDEN pomazaniec, będzie restauratorem życia dla ludzkości. Tak Ten JEDEN będzie Ojcem (dawcą życia) dla rodzaju ludzkiego. Znaleźliśmy wiele miejsc w Piśmie Świętym, które są z tym w zgodzie, także i teraz zauważyliśmy kolejny, który jak wierzymy nie da się objaśnić w żaden inny sposób, mianowicie: „Zamiast ojców swych mieć będziesz synów swych; Ustanowisz ich książętami na całej ziemi.” (Ps. 45:17).

Kontekst skierował naszą uwagę, Król Królów – Jehowa; Królewicz, nasz Pan Jezus; i pewna liczba Królewn, wszystkie są niewinnymi i prawymi kobietami. Słowo King’s jest formą dopełniacza liczby pojedynczej i odnosi się do Jehowy, jednakże jest błędnie tłumaczone w liczbie mnogiej. (Sprawdź w „Korkondancji Younga”). Najważniejszymi pośród jej towarzyszek, to Panna młoda Królewicza. Ten Psalm odnosi się głównie do Pana młodego i jego Panny młodej.

Czytamy: „(Jehowa) leż do Syna: Tron twój, o Boże, na wieki wieków, Berłem sprawiedliwym berło Królestwa twego. Umiłowałaś sprawiedliwość, a znienawidziłaś nieprawość: Dlatego namaścił cię, o Boże, (potężniejszy od ciebie) Bóg twój olejkami wesela jak żadnego z towarzyszy twoich. (wersety 6,7. i Żyd. 1:8,9).

„Maluczkie stadko” zwycięzców tego wieku, „zostało poślubionych jednemu mężowi, czyli Chrystusowi”, i wkrótce będzie „królową w złocie z Ofir” – ubrana w sławę, honor i nieśmiertelność boskiej (złoto) natury. Ona będzie po „prawej ręce” swojego Pana – miejscu zasługi.

Zwrócono się do niej w jej obecnym zamężnym stanie i powiedziano jak może najlepiej

przygotowywać się do swojego wysokiego powołania i przyszłej pozycji - „Posłuchaj o córko (Jehowy) i rozważ i nachyl się by dobrze usłyszeć” - Dobrze się zastanów nad instrukcjami Jehowy - badaj Pismo Święte - ucz się go. „Zapomnij też o bliskich i domu twojego ojca” - zapomnij o świecie, jego próżność, jego uśmiechy, jego zmarszczenia brwi, jego chwałę i jego pogardę - Bądź umarły dla świata. „Dlatego Król pragnie twojego piękna”. Miej wzgląd tylko na Jego aprobatę, Jego uśmiech, Jego pochwały i Jego zmarszczenia brwi; „gdyż On jest twoim Panem i uwielbiaj go”.

Dany jest też inny opis „królowej”: „Wszystka zacność córki królewskiej jest wewnątrz: (To jest piękno charakteru), a szaty jej bramowane są złotem: (Zostanie przyprowadzona przed Króla w ubraniu ręcznie haftowanym). Także towarzyszące jej dziewice („szlachetne kobiety”), które idą za nią, będą przyprowadzone przed Jego oblicze”. Zwycięzcy i przewyżczający minionych wieków, jak również ci z „Wielkiego Grona” obecnego wieku, (Obj. 7:15) zostaną przyprowadzeni przed błogosławiącego Króla; jednakże oni tylko podążają za królową „aby oni bez nas nie stali się doskonałymi” (Żyd. 11:40).

Dalej następują słowa, do których mamy szczególny sentyment, są one skierowane do zjednoczonych w jednym - Chrystusie; „Zamiast ojców swych mieć będziesz synów swych; Ustanowisz ich książętami na całej ziemi.”

Termin „ojcowie” był bardzo popularny pośród Żydów i ogólnie odnosi się do głowy, czyli głównych przedstawicieli tego narodu oraz do Patriarchów minionych wieków, czyli Abrahama, Izaaka, Jakuba i Proroków. Jest to bezsporne i przekonujące oświadczenie, którego nauczyliśmy się z Pisma Świętego. Doszliśmy do wniosku, że Jezus jest Głową, Liderem i Zwiastunem tych wszystkich, którzy osiągną Boską Naturę, jako jego panna młoda i stają się współdziedzicami; a chociaż zwycięzcy Minionych Wieków, są dziedzicami niemałych „darów”, „powołania” i „Bożych obietnic”, które są pewne i zostaną ściśle wypełnione, nie byli dziedzicami „Wysokiego Powołania”.

Możemy łatwo rozpoznać, kim byli ojcowie; ale jak - w JAKIM sensie mogliby oni stać się dziećmi Chrystusa? Odpowiadamy, że oni (jak i cały rodzaj ludzki) uzyskują swoje przywrócone, udoskonalone życie ludzkie bezpośrednio od opromienianego blaskiem Chrystusa, który w tym względzie stanie się ich ojcem albo dawcą życia. I jeżeli w ten sposób Chrystus stał się ich ojcem, to oni są dziećmi Chrystusa. Tym samym ojcowie stają się dziećmi. To do nich skierowana jest obietnica, „Zamiast ojców swych mieć będziesz synów swych; Ustanowisz ich książętami na całej ziemi” - (Psalm 45:17). Jakże wysoką pozycję uzyskają ci, którzy okażą się ludźmi godnymi po próbach i oczyszczeniu. Niezbędni są także, w zgodzie z ogólnym planem, „książęta” ziemi na ziemskim poziomie, jako przedstawicielstwo, przez które duchowe Maluczkie Stadko pobłogosławi wszystkie narody.

Tym samym, będzie spełniona obietnica Boga do Abrahama: „W TOBIE”, i „w twoim NASIENIU będą błogosławione wszystkie narody.” (1 Moj. 12:3 i 22:18). Nasienie to Chrystus, i chociaż Abraham nie był żadną częścią tamtego nasienia – ale i on (jak zobaczyliśmy powyżej) ma wziąć udział w pracy błogosławienia, jako dziecko Chrystusa. To doskonalenie ojców i ustanowienie ich władcami na ludzkim poziomie, będzie w naszym rozumieniu, początkiem ziemskiej fazy królestwa Bożego. Owo królestwo ostatecznie napełni całą ziemię i obejmie wszystkich ludzi. Ci zaś, którzy nie będą w stanie przystosować się do reguł w nim obowiązujących, zostaną odcięci podczas Wieku Tysiąclecia – wtóra śmierć.

Ale jeśli niektórzy ludzie będą się zastanawiać: jeżeli ojcowie staną się dziećmi, czy to nie sugeruje, że również jako dzieci, wezmą udział w Naturze Boskiej i utracą ludzką naturę? Nie – odpowiadamy, fakt bycia ojcem albo dawcą życia, nie sugeruje, że dzieci wezmą udział w naturze swoich ojców; na przykład, Jehowa jest życiodawcą, czyli Ojcem ludzkości, ale także aniołów i „nowych stworzeń”, dla których Jezus jest głową. Wszakże reprezentują oni trzy różne natury – ludzką, anielską i Boską. Dla nich wszystkich, Jehowa jest Ojcem, i jeszcze tylko jeden z nich jest jego własnej Boskiej Natury. (3:38 Łuk.; Ijob 38:7; Mat. 3:17; 1 Jana 3:2; 2 Piotra 1:4)

W rozważanym teraz przypadku, Chrystus staje się ojcem nie przez bezpośrednie stworzenie człowieka, ale przez przywracanie do życia istniejącej już rasy. Aby nastąpiła restytucja, rasa ludzka musi doskonalić się w tej samej naturze, w której została pierwotnie stworzona – naturze ludzkiej.

Ustanowienie dzieci książętami po całej ziemi, przywołuje na pamięć inny fragment Pisma Świętego, z którym pozostaje w przepięknej harmonii, a mianowicie: „Oto król będzie rządził w sprawiedliwości, a książęta* według prawa będą panować.” -”by sprawować urząd sędziowski” – Young. Boską rodzinę stanowią Królowie: Jehowa jest „Królem Chwały”, „Królem Przedwiecznym.” Kompletna kompania czyli maluczkie stadko pomazańca Jehowy – Chrystusa – będzie królami. „i uczyniłeś z nich dla Boga naszego ród królewski i kapłanów, i będą królować na ziemi.”

*Jezusa kilkakrotnie nazwano Księciem; ale w zarówno w Grece jak i Hebrajskim słowo to znaczy, nie księżę, ale lider.

„Mów całemu światu błogosławioną wieść,
Mów o przybliżającym się czasie wypoczynku;
Mów uciskanym ze wszystkich narodów,
Jubileusz będzie trwał przez tysiąc lat.

Przez Tysiąc lat na Ziemię zstępować będzie sława,
To jest radosny dzień tak długo przepowiadany;
To jest jasny poranek chwały Syjonu,
Od dawna zapowiadany przez Proroków.”

=====

— Maj 1882 r. —